

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 28. juni 2016

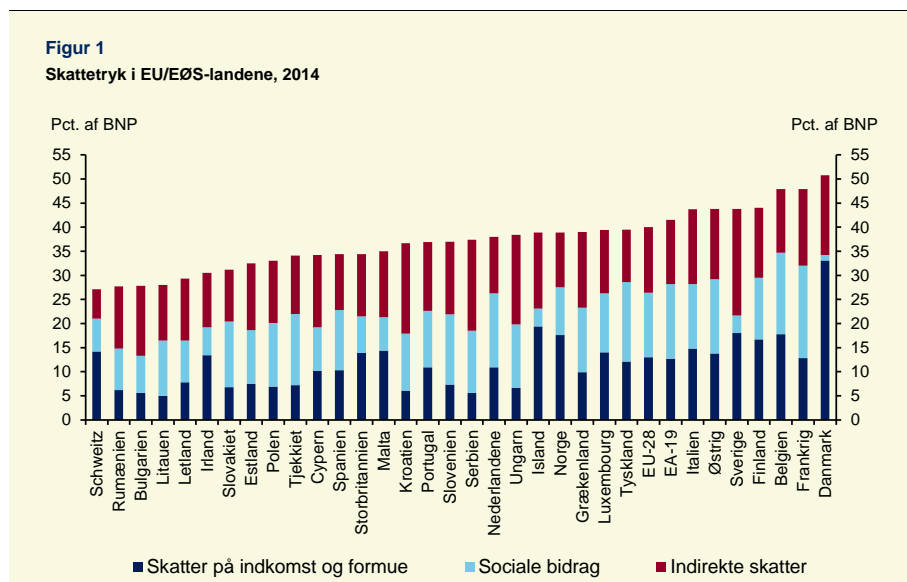
Endeligt svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 286 (Alm. del) af 26. april 2016 stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren opdatere den internationale sammenligning af skattetryk, som indgår i Finansredegørelse 2002, s. 257-265, herunder med særligt fokus på betydningen af skat af overførsler, BFI-korrektion, hvor stor en del af de obligatoriske sociale bidrag der er individuel opsparing, skattefradrag til sociale formål (f.eks. børnefradrag) og offentlig skat til sig selv? Opgørelsen bedes foretaget for så mange OECD-lande som muligt for det senest tilgængelige år.

Svar

Skattetrykket måles normalt som skatter og afgifter i procent af bruttonationalproduktet (BNP). Skattetrykket i Danmark målt ved det simple skattetryksmålt er højt set i international sammenhæng, *jf. figur 1*.

Anm.: Skattetryk defineret som indtægter fra skatter og sociale bidrag (inkl. imputerede sociale bidrag) som andel af BNP. Gennemsnittet for EU og Euro-zonen er vægtet med BNP. Visse arbejdsgiverbetalte sociale bidrag klassificeres som indirekte skatter (lønsumsafgifter) og ikke som sociale bidrag. Det gælder bl.a. for Sverige.
Kilde: Eurostat (gov_10a_taxag).

Danmark havde i 2014 et skattetryk på lidt over 50 pct. af BNP. Det er højere end EU-gennemsnittet på ca. 40 pct. Lande som Norge, Tyskland og Nederlandene ligger omkring EU-gennemsnittet.

Det bemærkes, at skattetrykket i Danmark var særligt højt i 2014 som følge af fremrykket beskatning vedr. omlægning af kapitalpensioner samt et ekstraordinært højt provenu fra pensionsafkastskatten i 2014. I 2017 ventes skattetrykket at falde til 45,4 pct., *jf. Økonomisk Redegørelse maj 2016*.

Danmark adskiller sig fra de andre lande ved, at sociale bidrag kun udgør en beskeden andel af det samlede skattetryk. I de fleste kontinentaleuropæiske lande udgør sociale bidrag omkring en tredjedel af skattetrykket. I stedet udgør indkomstskatter en tilsvarende større andel af skattetrykket i Danmark.

Internationale sammenligninger af skattetryk skal fortolkes med forsigtighed, fordi de påvirkes af en række tekniske og institutionelle forskelle mellem landene. Dette belyses nærmere i det følgende.

Sociale bidrag med individuelle elementer

Sammenligninger af skattetryk mellem Danmark og andre lande vanskeliggøres bl.a. af, at udbredelsen af sociale bidrag er langt større i andre lande end i Danmark, *jf. figur 1 og tabel 1*. I fx Tyskland, Nederlandene og Frankrig udgør sociale bidrag mere end 15 pct. af BNP, mens de i Danmark kun tegner sig for omkring 1 pct. af BNP, *jf. tabel 1*.

Afgrænsningen af de samlede skatter og afgifter, der indgår i skattetrykket, sker med udgangspunkt i nationalregnskabet, der følger fælleseuropæiske opgørelsesprincipper (ESA 2010) og inkluderer også obligatoriske bidrag til sociale sikringsordninger. Visse sociale bidrag er frivillige og klassificeres ikke som skatter i opgørelsen af skattetrykket. Det gælder fx a-kassebidrag og efterlønsbidrag i Danmark, hvor indbetalingerne både er frivillige og har et betydeligt individuelt element.

Sociale bidrag kan betales enten af arbejdsgiveren eller arbejdstageren eller en kombination, *jf. tabel 1*. Hvem der afregner bidraget til myndighederne er overvejende en juridisk sondring og har ingen økonomisk betydning for, hvilken økonomisk faktor der bærer byrden i det lange løb (incidensen).

Vigtigere er, at obligatoriske sociale bidrag er en mellemform mellem egentlige skatter og egentlige forsikringspræmier eller brugerbetaling uden fiskalt element, som den offentlige sektor opkræver til at dække omkostningerne ved en valgfri ydelse. Sociale bidrag bygger på det såkaldte "bidragsprincip" – at sociale bidrag formodes at repræsentere en form for social forsikring, hvor bidragene skaber rettigheder til ydelser. De obligatoriske sociale bidrag vil dog typisk være tættere på almindelige indkomstskatter end forsikringspræmier på det private

forsikringsmarked. Ligesom indkomstskatter stiger de betalte bidrag generelt med skatteyderens indkomst, mens rettighederne til ydelser ofte ikke gør.

I hvilket omfang der er sammenhæng mellem et obligatorisk socialt bidrag og individuelle ydelsesrettigheder er afgørende for, om bidraget opfattes som en skat eller som en forsikring af skatteyderne. Bidragsfinansierede ordninger med en direkte sammenhæng mellem de betalte bidrag og de rettigheder, der opnås, mindsker bidragenes forvridende effekt på den enkeltes incitament til at arbejde. Jo tættere sammenhæng, der er mellem bidrag og rettigheder til udbetalinger mv., desto mindre forvridende vil det sociale bidrag være. En direkte sammenhæng mellem obligatorisk indbetaling og individuel rettighed eksisterer kun få steder i det danske skattesystem (fx Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)).

Graden af sammenhæng mellem obligatoriske sociale bidrag (der er klassificeret som skatter efter den europæiske nationalregnskabsstandard) og rettigheder er forskellig blandt medlemsstaterne og varierer på tværs af sociale sikringsordninger indenfor hvert land. I en sammenligning af skattetryk på tværs af lande, bør der derfor ideelt set korrigeres for, at en del af de sociale bidrag har betydelige individuelle elementer.

Det er ikke muligt at foretage en systematisk korrektion for graden af individuelle elementer i de obligatoriske sociale bidrag, der indgår i de enkelte landes skattetryk.¹ Obligatoriske sociale bidrag til pensionsordninger er dog oftest karakteriseret ved betydelige individuelle elementer.

I Danmark består pensionssystemet dels af den skattefinansierede folkepension samt ATP og dels af arbejdsmarkedspensionerne (foruden andre individuelle opsparingsordninger). Arbejdsmarkedspensionerne i Danmark er individuelle opsparingsordninger, som er aftalt på arbejdsmarkedet. Indbetalingerne til de danske arbejdsmarkedspensioner er således ikke skatter og optræder derfor ikke i det samlede skattetryk. I andre lande findes imidlertid ordninger, der minder om de danske arbejdsmarkedspensioner ved at have karakter af individuelle opsparingsordninger, men som finansieres af obligatoriske sociale bidrag og dermed indgår i skattetrykket. Her er der typisk en højere grad af sammenhæng mellem individuelle indbetalinger og udbetalinger, hvorfor bidragene delvist kan betragtes som opsparinger.

Generelt udgør pensionsbidragene en stor andel af de samlede sociale bidrag, og i landene Kroatien, Cypern, Malta og Polen udgør pensionsbidragene samtlige af de sociale bidrag, der er klassificeret som en del af skattetrykket, *jf. tabel 1*.

¹ Se fx Adema, W., P. Fron and M. Ladaïque (2011), "Is the European Welfare State Really More Expensive?: Indicators on Social Spending, 1980-2012; and a Manual to the OECD Social Expenditure Database (SOCX)", OECD Social, Employment and Migration Working Papers, No. 124, OECD Publishing (<http://dx.doi.org/10.1787/5kg2d2d4pbf0-en>), for en nærmere gennemgang af sociale bidrag i OECD-landene.

Tabel 1
Sociale bidrag som andel af BNP opdelt på bidragsyder og bidragsformål, 2014

	Skatte- tryk	Sociale bidrag	Sociale bidrag		Sociale bidrag	
			- heraf betalt af arbejdsgivere	- heraf betalt af husholdninger	- heraf til pensioner	- heraf ikke til pensioner
Belgien	47,9	14,4	8,8	5,6	-	-
Bulgarien	27,8	7,7	4,7	3,0	4,0	3,7
Cypern	34,2	9,0	6,1	2,9	9,0	0,0
Danmark	50,8	0,9	0,1	0,8	-	-
Estland	32,5	10,9	10,2	0,7	5,6	5,3
Finland	44,0	12,8	8,7	4,1	9,9	2,9
Frankrig	47,9	17,2	11,6	5,6	-	-
Grækenland	39,0	10,4	4,5	5,9	7,1	3,3
Holland	38,0	14,9	5,4	9,5	-	-
Irland	30,5	5,1	3,1	2,0	-	-
Italien	43,7	13,1	8,8	4,3	-	-
Kroatien	36,7	11,8	6,2	5,6	11,8	0,0
Letland	29,3	8,4	5,8	2,6	6,2	2,2
Litauen	28	11,2	7,5	3,7	6,5	4,7
Luxembourg	39,4	11,1	4,7	6,4	11,0	0,1
Malta	35	5,8	2,7	3,1	5,8	0,0
Polen	33	12,4	5,1	7,3	12,4	0,0
Portugal	36,9	8,9	5,0	3,9	8,6	0,3
Rumænien	27,7	8,6	5,5	3,1	5,8	2,8
Slovakiet	31,2	13,4	7,6	5,8	5,6	7,8
Slovenien	37	14,4	5,4	9,0	9,0	5,4
Spanien	34,4	11,7	8,2	3,5	-	-
Storbritannien	34,4	7,1	4,1	3,0	6,7	0,4
Sverige	43,8	3,6	3,5	0,1	3,6	0,0
Tjekkiet	34,1	14,7	9,4	5,3	8,0	6,7
Tyskland	39,5	15,4	6,6	8,8	-	-
Ungarn	38,4	13,0	7,6	5,4	-	-
Østrig	43,8	14,8	6,9	7,9	-	-
Island	38,9	3,7	3,7	0,0	3,7	0,0
Norge	38,9	9,9	5,9	4,0	9,9	0,0
Schweiz	27,1	6,7	3,1	3,6	-	-
EU-28	40,0	12,5	7,0	5,4	7,3	1,1
EU-15	40,7	12,5	7,1	5,4	6,7	0,7
EA-19	41,7	14,6	8,2	6,4	8,2	2,9
OECD-EU-21+CH, NO & IS	39,8	12,3	6,9	5,4	7,5	0,9

Anm.: Det er ikke muligt at opdele de sociale bidrag på bidrag til pensioner og andre ordninger for alle lande.
 Kilde: Eurostat (gov_10a_taxag).

I mange europæiske lande er sammenhængen mellem sociale bidrag til pension og pensionsudbetalinger dog mere uklare, og statens rolle i fordelingen af udbetalinger varierer.²

Korrektion for skat af overførsler og skattefradrag til sociale formål

I Danmark er størsteparten af indkomstoverførsler skattepligtige, mens de i en række andre lande typisk er skattefrie eller gives som skattefradrag. Når overførslerne udbetales som bruttobeløb, hvoraf der skal betales indkomstskat, vil det målte skattetryk være højere, end når overførsler er skattefrie nettobeløb. Korrigeres for forskelle i *beskatning af indkomstoverførsler* sker der et fald i Danmarks skattetryk på 4 pct.-point, mens der ikke forekommer ændringer i Schweiz, Slovakiet og Tjekkiet, *jf. tabel 2*. Generelt indsnævres forskellene i skattetryk mellem landene, når der korrigeres for skattepligt af overførsler.

Hertil kommer, at landene afviger med hensyn til anvendelsen af *offentlige tilskud eller skattefradrag til sociale formål*. Gives offentlig støtte som skattefradrag frem for som et direkte tilskud, vil det målte skattetryk isoleret set blive reduceret på trods af, at skattebelastningen er upåvirket. I fx Tyskland støttes børnefamilier gennem skattefradrag for udgifter til børnepassning, mens de i Danmark støttes med kontante tilskud. Dette vil alt andet lige bidrage til et lavere beregnet skattetryk i Tyskland. Med korrektionen stiger skattetrykket i Tyskland med 1,8 pct., mens der ikke forekommer en stigning i lande som Danmark, Sverige og Finland, *jf. tabel 2*.

Korrektion for indirekte skatters virkning på BNP

Ved *BFI-korrektion* tages der hensyn til, at indirekte skatter formelt medregnes i BNP. Ved beregning af skattetrykket indgår skatter på eksempelvis varer og tjenester i både tælleren og nævneren. Med BFI-korrektion fjernes effekten af indirekte skatter fra BNP-opgørelsen. Korrektionen vil medføre, at skattetrykket i lande med omfangsrig varebeskatning stiger betragteligt. I tabel 2 ses det, at anvendelse af BFI-korrektionen medfører en stigning på 11 pct. i Sverige, mens den tilsvarende stigning i Schweiz er på 0,7 pct.

Samlet set fører korrektionerne til en forhøjelse af de opgjorte skattetryk. Heraf udgør BFI-korrektionen en stor del af stigningen i mange lande. Således stiger det opgjorte skattetryk med 8,2 pct.-point i Sverige, hvorimod stigningen i Schweiz er på 0,7 pct., grundet lav varebeskatning. Yderligere ses det, at Danmark endnu tegner sig for det største skattetryk med 55,2 pct., om end afstanden til de nærmeste lande er blevet mindre. Eksempelvis tegner Frankrig, Sverige og Belgien sig for skattetryk på hhv. 54,7 pct., 52,0 pct. og 51,8 pct.

² For mere information om indretningen af de enkelte landes pensionssystemer henvises til OECD (2015), *Pensions at a Glance 2015: OECD and G20 indicators*, OECD Publishing (http://dx.doi.org/10.1787/pension_glance-2015-en).

Tabel 2

Korrektion af skattetryk i udvalgte EU/EØS-lande, 2014

	Skattetryk i pct. af BNP	Skat af overførsler	Skattefradrag til sociale formål	BFI- korrektion	Korrigeret skattetryk (5) = (1) + (2) + (3) + (4)	Ændring i alt (6) = (5) - (1)
	(1)	(2)	(3)	(4)		(6) = (5) - (1)
Belgien	47,9	-1,7	0,5	5,1	51,8	3,9
Danmark	50,8	-4,0	0,0	8,4	55,2	4,4
Estland	32,5	-0,4	0,3	4,6	36,9	4,4
Finland	44,0	-2,9	0,0	6,4	47,5	3,5
Frankrig	47,9	-1,6	1,1	7,3	54,7	6,8
Grækenland	39,0	-1,4	0,0	5,8	43,4	4,4
Holland	38,0	-1,9	0,8	4,4	41,3	3,3
Irland	30,5	-0,4	0,9	3,3	34,4	3,9
Italien	43,7	-2,6	0,8	6,6	48,5	4,8
Luxembourg	39,4	-1,4	0,0	5,2	43,2	3,8
Polen	33,0	-1,5	0,5	4,2	36,2	3,2
Portugal	36,9	-1,1	1,2	5,3	42,3	5,4
Slovakiet	31,2	0,0	0,4	3,2	34,8	3,6
Slovenien	37,0	-0,5	0,2	5,8	42,4	5,4
Spanien	34,4	-0,9	0,4	3,8	37,7	3,3
Storbritannien	34,4	-0,3	0,4	5,0	39,6	5,2
Sverige	43,8	-2,8	0,0	11,0	52,0	8,2
Tjekkiet	34,1	0,0	0,9	3,2	38,3	4,2
Tyskland	39,5	-1,7	1,8	4,3	43,9	4,4
Ungarn	38,4	-0,3	2,0	7,2	47,2	8,8
Østrig	43,8	-2,4	0,2	6,4	47,9	4,1
Island	38,9	-0,8	0,0	6,4	44,6	5,7
Norge	38,9	-1,9	0,1	4,1	41,3	2,4
Schweiz	27,1	0,0	0,0	0,7	27,8	0,7
EU-15	40,7	-1,6	0,9	5,6	45,6	4,9
OECD-EU-21+NO, IS & CH	39,8	-1,5	0,8	5,3	44,5	4,7

Anm.: Opgørelsen er foretaget for de 21 EU-lande plus Norge, Island og Schweiz, der er medlemmer af OECD.

Skat af overførsler samt skattefradrag til sociale formål er baseret på 2011-data.

Kilde: Eurostat (gov_10a_taxag og nama_10_gdp) og OECD, Social Expenditure Database (SOCX),

<http://www.oecd.org/els/soc/OECD2014-Social-Expenditure-Update-Nov2014-NetSocx-Data-2011-Fig7.xlsx>

Korrektion for forskelle i finanspolitisk konsolidering

En del af forskellen i niveauet for skattetrykket mellem landene afspejler, at den finanspolitiske konsolidering varierer.

Den finanspolitiske konsolidering i udgangspunktet afspejles i landenes primære strukturelle overskud på de offentlige finanser. Den offentlige sektors primære overskud er forskellen mellem skatteindtægter og udgifter til offentligt forbrug og overførsler, men eksklusiv renteudgifter eller –indtægter og renset for midlertidige forhold.

Korrigeres for det *primære strukturelle overskud* på de offentlige finanser, reduceres skattetrykket betragteligt i en række høj-skattelande; herunder Danmark, men særligt for Italien og Portugal, *jf. tabel 3*.

Det primære strukturelle overskud afspejler imidlertid bl.a., at nogle lande (herunder Italien og Portugal), har en relativt stor rentebyrde vedr. den aktuelle offentlige gæld, som fordrer betydelige primære overskud på kort sigt. På længere sigt vil de offentlige finanser i de fleste EU-lande desuden blive kraftigt påvirket af demografiske forskydninger, hvor flere ældre i befolkningerne trækker i retning af øgede udgifter. Tillige med rentebyrden vedr. den aktuelle offentlige gæld kræver demografiske forskydninger betydelige primære overskud på kort sigt, hvis finanspolitikken skal være holdbar.³

Landene varierer med hensyn til holdbarheden af finanspolitikken på langt sigt. Den korrektion af finanspolitikken, der før eller siden vil blive nødvendig i en række EU-lande, kan udmøntes gennem enten lavere udgifter eller højere skatter. Forudsættes det beregningsteknisk, at tilpasningen alene foretages på indtægtssiden, kan skattetrykket også korrigeres for den langsigtede finanspolitiske holdbarhed.

Ifølge EU-Kommissionens opgørelse vil skattetrykket i Danmark kunne reduceres med 0,7 pct.point i forhold til niveauet i 2014 (der som nævnt er særligt højt pga. midlertidige forhold), hvis finanspolitikken skal være holdbar. For gennemsnittet af EU-landene (ekskl. Grækenland og Cypern)⁴, vil det ifølge EU-Kommissionens opgørelse af den langsigtede holdbarhed være nødvendigt at hæve skatterne med 1,5 pct. af BNP i forhold til niveauet i 2014, *jf. tabel 3*.

Når skattetrykket udover korrektionerne i tabel 2 også korrigeres for den krævede forbedring af den strukturelle primære saldo for at opnå langsigtede holdbarhed, idet det hermed forudsættes, at hele tilpasningen sker på skattesiden, har Danmark fortsat et højt skattetryk. Det korrigerede skattetryk bliver dog højere i Belgien, Frankrig og Sverige, *jf. tabel 3*.

³ Holdbarheden er et udtryk for, hvor store de primære overskud skal være, hvis der ikke skal være behov for fremtidige ændringer af finanspolitikken.

⁴ Lande omfattet af et hjælpeprogram (macroeconomic adjustment programme) er ikke omfattet af Fiscal Sustainability-rapporten.

Tabel 3

Effekt af strukturel saldo og finanspolitisk holdbarhed på skattetryk, 2014

	Primær strukturel saldo, pct. af BNP 2014	Krav til forbedring af primær strukturel saldo for langsigtet holdbarhed (S2)	Heraf vedr. offentlig gæld	Heraf vedr. demo- grafi	Hold- barheds- korrektion i pct. af BNP	Korrigeret skattetryk fratrasket primær strukturel saldo, pct. af BFI (6) = (5 i tabel 2) - (1 korr.)	Korrigeret skattetryk inkl. korrektion for langsigtet holdbarhed, pct. af BFI (7) = (5 i tabel 2) - (5 korr.)
	(1)	(2) = (3)+(4)	(3)	(4)	(5)		
Belgien	0,3	2,5	0,5	2,1	2,7	51,5	54,8
Bulgarien	-1,6	2,4	1,9	0,5	2,7	-	-
Danmark	2,1	1,2	1,3	0,0	-0,7	52,8	54,4
Estland	0,4	0,7	0,5	0,2	0,2	36,5	37,2
Finland	-0,5	3,9	2,1	1,7	4,0	48,0	52,0
Frankrig	-0,6	0,6	1,5	-1,0	0,7	55,4	55,5
Holland	0,9	4,5	2,3	2,3	3,2	40,3	44,9
Irland	0,8	1,0	-0,9	1,9	1,5	33,5	36,0
Italien	3,6	-0,9	-0,8	-0,1	-2,0	44,4	46,2
Kroatien	-0,4	-0,8	1,7	-2,5	-0,5	-	-
Letland	-0,3	0,9	1,3	-0,4	0,6	-	-
Litauen	0,2	2,9	0,1	2,8	3,3	-	-
Luxembourg	2,5	4,2	-0,6	4,8	3,0	-	-
Malta	0,5	4,6	-0,1	4,7	4,9	-	-
Polen	-0,7	3,5	2,4	1,1	2,9	37,0	39,5
Portugal	3,5	0,7	0,2	0,5	-0,9	38,3	41,2
Rumænien	1,0	4,4	2,9	1,5	1,1	-	-
Slovakiet	-0,1	3,5	1,4	2,1	3,2	34,9	38,3
Slovenien	0,4	6,8	1,3	5,5	6,1	42,0	49,5
Spanien	1,6	0,1	0,8	-0,7	-1,3	35,9	36,3
Storbritannien	-2,5	3,2	0,9	2,4	5,6	42,4	46,0
Sverige	-0,1	2,3	1,2	1,1	2,1	52,2	54,7
Tjekkiet	0,5	3,2	0,8	2,4	2,4	37,7	40,9
Tyskland	2,6	1,7	-0,8	2,5	1,0	41,0	45,0
Ungarn	1,5	1,5	0,5	1,0	0,9	45,5	48,3
Østrig	1,8	2,7	0,2	2,4	1,9	45,9	50,1
EU	0,8	1,7	0,6	1,1	1,5	-	-
EA	1,6	1,1	0,3	0,8	0,5	-	-
OECD-EU19	0,8	1,6	0,5	1,1	1,5	44,3	46,9

Anm.: EU-Kommissionen opgør tre forskellige mål for holdbarheden af medlemsstaternes offentlige finanser (S0, S1 og S2). Den langsigtede holdbarhedsindikator S2 angiver, hvor meget den primære strukturelle saldo i udgangspunktet skal forbedres (og derefter holdes konstant på det nye niveau i al fremtid, for at stabilisere den offentlige gæld i pct. af BNP (så gælden ikke vokser hurtigere end BNP og forbliver på niveauet i udgangspunktet) i al fremtid, når der også tages hensyn til udviklingen i de offentlige udgifter som følge af ændret demografi. Udgangspunktet for opgørelsen er den primære strukturelle saldo og offentlige gæld i 2017 ifølge EU-Kommissionens fremskrivning af den faktiske primære strukturelle saldo i 2014. EU-Kommissionens fremskrivninger for Danmark kan afvige fra Finansministeriets. Holdbarhedskorrektionen i kolonne (5) svarer til S2 i kolonne (2) korrigeret for forskellen i strukturel primær saldo mellem 2014 og fremskrivningen til 2017. Det indebærer en væsentlig forskel for bl.a. Danmark, hvor den strukturelle saldo i fremskrivningen til 2017 udgør 0,2 pct. af BNP mod 2,1 pct. af BNP i 2014. I beregningen af (6) korrigeret skattetryk fratrukket primær strukturel saldo er kolonne (5) i tabel 2 fratrukket

kolonne (1), hvor (1) er omregnet til pct. af BFI. Tilsvarende er beregningen af (7) korrigeret skattetryk inkl. korrektion for langsigtet holdbarhed det korrigerede skattetryk i kolonne (5) i tabel 2 tillagt holdbarhedskorrekturen i kolonne (5), hvor (5) er omregnet til pct. af BFI. OECD-EU19 omfatter de 19 EU-lande, der er omfattet af tilgængelige data fra både OECD og EU-Kommissionen.

Kilde: EU-Kommisionen, Fiscal Sustainability Report 2015, januar 2016, tabel 4.5,
http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/ceip/ip018_en.htm

Landene afviger også med hensyn til, i hvor høj grad offentlige virksomheder betaler moms og afgifter ved køb af varer og tjenester fra andre dele af den offentlige sektor. Da den offentlige sektors skattebetalinger til sig selv ikke giver anledning til en skattebelastning for den private sektor, men alene har en teknisk indvirkning på skattetrykket, kan det være relevant at korrigere det målte skattetryk herfor. Det har imidlertid ikke været muligt at finde data, der muliggør en sammenligning på tværs af lande af den offentlige sektors skattebetalinger til sig selv.

Med venlig hilsen

Finansministeren